

IX

Welleland d. 20de Novbr. 1870

Bedste Onkel.

Den Kraft, hvori jeg nedskrev den indsendte Beretning
 med Brev for at gaae sammen offentlig med Knud
 Oppedal, gjorde, at jeg forglemt at meddele Dem
 et Brev, jeg i Bidsjød fik gisprøgt vedgaaende Aen-
 høieren i Tindpedalen, hvorfor samme hermed meddeles.
 Løsendes, at Brevet, der i det Indsendte findes, nær-
 mest som vedgaaende Aenhøieren ved Kommandaløien,
 og saa vedgaaer Aenhøieren i Tindpedalen, fortæller der
 om disse sidste og saa Et, der beretter, at de sidste,
 der skulle have gholdt sig ved disse Høie, var tvende
 Ordre. Der disse, siger Brevet, sidste Engang i 1860.
 ganske lang Tid intet Dyr have vist sig for at gaae over
 det almindelige Udekast eller gaae over samme og da de
 en Aften bemærkede omhandle dette, sagde ^{om dem} den En
 i Mogen til der kunne saa mange Dyr, at Engen

U. B. BERGEN
 Ms. 222

vil mine mindes at have feet flere. Den anden spottede
herover; men da Morgendagen kom, indtraf det Land:
Jagte, hvorfor ogsaa en Mængde Dyr blev dræbt. Det
Dræbte skulde nu deles imellem begge Ordre; men
under Delingen gik det desangaaende en Kæmpe, hvori
den ene Ordre dræbte den anden, hvorefter den Sjælveden
flygtede fra Stedet. —

Landen meddelelsen af dette Dagn, troer jeg ogsaa at
bude meddele, at den runde Steen (jeg fandt i Amstedet,
fandtes júst i Middelpunktet under en Helle, der for-
mentligen efter alt hvad^{de} kunde sees, havde udgjort Hoved
kellen, eller rettere den eneste Helle i Amstedet.

Dette, den runde Steen vedgaaende, har jeg, efter hvad
jeg troer, ei omtalt og som meddeles derfor hermed for
om der i Stedet, den Steen havde faaet, skulde mine
Ligge (nogens Betjening.)

End videre meddeles hermed som et Tilleg til Brevet
om Videnskaben i Belebningen, at det Røvepar der, som

Jor meddelt, gikholde sig i dene Skule, skal have været
fra Gaardens Uline beliggende ligeover for Helleland her,
nær den anden Ende af Jorden. Skulen bør saaledes
navnet fra dene Gaard.

Nu til Klipping Noget, jeg er anmodet at tilspørge Deres
Moder, Casperen om i Eidfjord fortalte en Mand, hvis
Navn jeg nu ei minder, at Deres Moder under et Besøg
der, enten havde set eller hørt Tale om en temmelig stor
gammel Skibstøvs. Skibstøvs for Vaaben og saaledes med
Uthver i af yakkellig Størrelse, der skulde være funden i
Garden. Og, at Deres Moder tillige havde givet Ordne
om at søve i Besiddelse af dene Sten. Min
Mand, der anser sig for Ejer af dene Sten, bad mig nu
at underrette Deres Moder om, at dersom han for
Transporten til og over Eidfjordvandet og fra dette til den
og videre til Wangen vilde betale 2 %/o Geier, skulde
Stenen blive hans tilfand. Dette Spørgsmaal
vil De med Leilighed godhedsfuld fremføre til

1
Deres Bødder (og skal jeg, Tilfælde af at Spørgsmaalet
bliver besvaret med Ja) og mig meddeelt, (Jage Omsorg
for, at Vedkommendes Jeres Stener til Bergen.
De jense Deres Bødder vil godhedsfuld indsigte, at
Spørgsmaalet fremkommer i dette Brev. Og De med hram
og Familie (og Pøtter) og alle Öinge viljer paa det Ven-
skabeligste fra os alle her, i det vi af Hjertet önske,
at Deres Hølbred frendes maatte gaa frem:
ad til det Ordre, et Önske, det ikke kan nares öngstige

end af Deres saa meget for.
Sindre

H. H. Møen

H. H. Møen

Herr Stjartmand Christie!

Comandant af N. O.